

Efter de gældende regler kan SKAT godkende en anden institution her i landet til at forvalte midlerne. Denne dispensationsbestemmelse har kun fundet anvendelse i ganske særlige tilfælde og stort set kun på kapitalpensionsfonde oprettet før pensionsbeskatningslovens ikrafttræden i 1972. De formelle krav til ansøgning fremgår af kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskatningen af pensionsordninger.

Det bliver som nævnt med de foreslåede ændringer muligt at oprette både rateopsparing og opsparing i pensionsøjemed i institutter inden for EU/EØS, selv om disse ikke har fast driftssted her i landet. Det foreslås derfor, at der gives mulighed for, at SKAT også kan godkende institutioner i disse lande til at forvalte midlerne. Der må i den forbindelse stilles krav om, at institutionerne svarer til de danske kapitalpensionsfonde, jf. nærmere kapitel 11 i bekendtgørelse nr. 662 af 16. juni 2006 om beskatningen af pensionsordninger. Der kan dog ikke stilles krav om, at institutionen anbringer midlerne efter de danske regler i lov om finansiel virksomhed.

Som hovedregel skal danske kapitalpensionsfonde anbringe midlerne på samme måde, som gælder for individuel kapitalpensionsopsparing i pengeinstitutter. Det må derfor stilles som krav, at udenlandske kapitalpensionsfonde, for at kunne forvalte midlerne i sådanne pensionsordninger, anbringer midlerne svarende til hvad der gælder for individuel kapitalpensionsopsparing i kreditinstitutter i det pågældende udland.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af ændringen i lovens § 12, stk. 1, nr. 1, jf. lovforslaget § 1, nr. 13.

Til nr. 13

Efter den gældende bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., skal opsparede pensionsmidler på indlånskonti anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50 og 51 i lov om finansiel virksomhed. Som en konsekvens af, at der gives adgang til skattebegunstigelse af udenlandske pensionsordninger, foreslås bestemmelsen ændret.

Formålet med anbringelsesreglerne i lov om finansiel virksomhed er at beskytte pensionsopsparereren og indeholder således bl.a. regler om brugen af finansielle instrumenter og risikospredning ved investering i aktier, hvad enten investeringen sker i særskilt depot eller i en puljeordning.

Finanstilsynet har med hjemmel i § 50 og § 51 i lov om finansiel virksomhed fastsat nærmere regler om

hvilke værdipapirer mv., som bl.a. rate- og kapitalpensioner kan anbringes i (bekendtgørelse nr. 1464 af 13. december 2006 om puljepension og andre skattebegünstigede opsparingsformer m.v.). Det følger af disse regler bl.a., at midlerne kan anbringes kontant, i forskellige typer af obligationer, aktier mv. og andele i investeringsforeninger. For så vidt angår placering i noterede kapitalandele, der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må højst 20 pct. placeres hos en enkelt emittent. For så vidt angår noterede kapitalandele må kontohaveren eksempelvis ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i det noterede selskab. Endvidere må værdien af noterede aktier mv. højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen, der ligger under 2 mio. kr. Af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., kan højst 50 pct. placeres i noterede aktier mv., og af den del, der ligger over 4 mio. kr., udgør andelen højst 75 pct.

Kravet om, at de opsparede pensionsmidler skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiel virksomhed, bør alene gælde for pengeinstitutter og kreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, dvs. pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder her i landet af udenlandske kreditinstitutter. Som en konsekvens af, at der gives adgang til skattebegünstigelse af udenlandske pensionsordninger, foreslås kravet om, at de opsparede pensionsmidler skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiel virksomhed ændret således, at kravet alene skal gælde for pengeinstitutter og kreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, dvs. pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftssteder til udenlandske kreditinstitutter, jf. nærmere lovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Af hensyn til at sikre, at opsparingen tjener et pensionsformål og dermed som led i fastlæggelsen af, hvad der er en fradragsberettiget pensionsordning, stilles der imidlertid visse krav til placering af midlerne i rate- og kapitalpensioner i udenlandske pengeinstitutter.

Det foreslås i lovens § 12, stk. 1, nr. 1, fastsat, at midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut ikke kan anbringes i fast ejendom, aktier mv., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter eller lignende i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Fast ejendom omfatter såvel afskrivningsberettiget som ikke-afskrivningsberettiget fast ejendom. Det foreslås videre, at ved anbringelse af særskilte depoter i aktier mv. må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Der kan dog altid anbringes et beløb, der svarer til det